

Özv. H.-né

81 éves, 15 éve özvegy. Férje tudóbajos volt, mikor meghalt 74 éves korában. Budapesti zenész volt, nyugdíjat nem kapott. Özvegye házakhoz járt egész életében takarítani, időnként szezonmunkát vállalt (cukorgyárban szaloncukor csomagolás). Semmiféle jövedelme nincs. Két nyomorék fia van, egy egyik regisztrált zenész, a másik kazánfűtő. A zenész nőtlen, most megy nyugdíjba. A kazánfűtőnek két kisgyereke van, a felesége írástudatlan, most gyesen van a kisebbikkel. A nagyobbikat az idén, harmadik osztályban telepítették át gyógypedagógiai iskolába.

Jelenlegi kétszoba-összskomfortos lakásukat nemrég kapták, eddig az egész család együtt egy szoba-konyhás udvari lakásban élt. Ott most családoslányunokája lakik, a kazánfűtő fia a közelben kapott egyszoba-komfortos lakást. Itt a kétszobásban a néni él fiuunokájával, zenész fia hol nála hol a régi kis lakásban lakik. A fiuunoka 22 éves, zenét tanult, fél évig a zeneakadémiára is járt, de nagyon nehéz volt, otthagya. Most alkalmi munkás. Egy unokatestvérenek virágárus standja van, ott kiségitő, de nem tudják bejelenteni, mivel már van egy alkalmazottuk.

B.J.(M)

Az apa garázdaságért börtönben (hat hónap), máriusban szabadul.
A feleség 2000 forintot keres. Három iskolás gyerek van otthon, a legkisebb 4 éves. Velük él leányanya lányuk kisgyerekeivel (máltányossági gyest kapnak).

Cigánytelepen, szoba-konyhás vályogházban laknak. Az apa keresete nélkül alig élnek.